

Slutnotan hamnar alltid hos hushållen

Lysekilsposten 2022-02-17

För att undvika ännu värre klimatkonsekvenser måste vi snabbt ställa om till ett samhälle med mycket låga, helst inga, utsläpp av växthusgaser. Den här omställningen kommer att kosta. Vi har under vintern sett ovanligt höga elpriser, och drivmedelspriserna stiger också. Det är värt att minnas att all fossilenergi är för billig, eftersom ingen betalar vad det faktiskt kostar att använda den. På sätt och vis är alltså stigande priser bra. Men för att omställningen ska vara robust och så rättvis som möjligt måste de som betalar få hjälp. I en marknadsekonomi är det till slut hushållen som betalar, eftersom företagen kommer att hålla sina marginaler uppe. Därför är det dit stödet ska riktas, inte till företagen. Regeringen föreslog till exempel nyligen ett stöd till hushåll som fått höga elräkningar. Vi kan utvidga och förenkla stödet – låt det gå till alla hushåll i lika delar, och finansiera det genom en stadigt stigande utgift på alla växthusgasutsläpp. Avgiften tas ut så nära resursutvinningen som möjligt. I exemplet drivmedel i Sverige vid importen eller raffinaderiet, i oljeländer vid borrhålet. Det gör energin dyrare, och många varor och tjänster blir då dyrare. Men de som leder till låga utsläpp blir inte lika mycket dyrare som utsläppskrävande produkter. Att välja klimatvänligt blir till slut helt enkelt att välja billigt. Mycket enkelt. Men eftersom prisökningarna till slut hamnar hos den enskilde är det dit stödet – utdelningen – ska riktas. Det politiskt oberoende nätverket Klimatsvaret driver förslaget "Avgift och utdelning" och försöker säkra blocköverskridande stöd för det. Du är varmt välkommen att delta.

Henrik Petrén, Klimatsvaret